

ΘΑ ΓΙΝΗ, ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ.

Θά γίνη, δὲν θά γίνη . . . κυττάζω τὰ κανόνια,
Τὰ ἄλογα, τὴν τόση πεζοῦρα καὶ καββάλα,
Σπάθαις μακρυαῖς, κορώναις, ἀμέτρητα γαλόνια,
'Στὸν Πειραιᾷ καινούρια προχώματα μεγάλα,
Καὶ μέσα 'στὴν ἀντάρα, 'στὴν ταραχὴ ἐκείνη
Φωνάζω εἰς τὸ ἔθνος:—**Ὁ πόλεμος θά γίνη.**

'Στοὺς καρφενέδες βλέπω κάθε 'Ρωμὴ πολίτη
Γιὰ πόλεμο νὰ ἔχη πολὺ ἔρεθισμὸ,
Κυττάζω τοὺς Συλλόγους, τὸ γέρο Φρεαρίτη,
Τὸν Στούπη, τὸν Καζάζη, τὸν 'Εθνικὸν Δεσμὸ,
Τὸν Κοραῆ, τὸν 'Ρήγζ, τὸ Φλογερὸ Καμίρι,
Κι' ὁ πόλεμος, φωνάζω 'στὸ ἔθνος, **δὲν θά γίνη.**

'Απὸ τὸν γέρο Τσάρο ὠρφάνειψ' ἡ 'Ρωσσία,
Κι' ἦλθε ὁ γυιὸς του τώρα . . . "Ω! τί χαρὰ κρυφὴ!
Αὐτὸς γυναῖκα ἔχει, μοῦ λένε, τὴ Μαρία,
Τοῦ βασιλεῖά μας πρώτη, δευτέρα ἀδελφή.
Τὴν βλέπω μὲ τὸν Τσάρο τὸ ζήτημα νὰ λύνη,
Καὶ σκούζω εἰς τὸ ἔθνος!—**Ὁ πόλεμος θά γίνη.**

Τὸν Κότταρη ἀκούω πολέμους νὰ παρλάρη,
Τὸν Καλλιγᾶ κυττάζω ἀπὸ φωτιὰ γεμάτο,
Γιὰ πόλεμο τὸν Λάππα ν' ἀπλώνη τὸ ζωνάρι,
Τοὺς βουλευτάς μας ὅλους νὰ τρέχουν ἄνω κάτω,
Βλέπω καὶ τῆς κυρίας 'Ροζοῦς μας τὴ γαλήνη,
Κι' ὁ πόλεμος, φωνάζω 'στὸ ἔθνος, **δὲν θά γίνη.**

Βλέπω τοὺς φίλους Πρέσβεις νὰ μᾶς κουνοῦν τοὺς ὤμους
Γιὰ ὅσα τώρα λένε καὶ γίνονται 'στὴν Πόλι,
'Ακούω καὶ τὸν Κώστα τὸν ῥήτορα 'στοὺς δρόμους
Τὸν πόλεμο νὰ θέλῃ μὲ τὴν καρδιά του ὅλη,
Βλέπω καὶ τὸν Παράσχο τὴ Δόγχη νὰ προτείνῃ,
Καὶ σκούζω εἰς τὸ ἔθνος.—**Ὁ πόλεμος θά γίνη.**

Τοῦ Κουμουνδούρου βλέπω τὴ μούρη νὰ πυρώνη,
Σὰν σίφουνας τὸν βλέπω νὰ πέφτῃ 'στὴ βουλή,
Ν' ἀφρίζῃ, νὰ ταραζῇ, νὰ τρέμῃ, νὰ φουσκώνῃ,
Καὶ ὅλη τὴν 'Ελλάδα 'στὰ ὅπλα νὰ καλῇ,
Καὶ γλυκοτραγουδῶντας καὶ πάλι τὴν εἰρήνην,
Σὰν Κουμουνδούρος λέω!—**Θά γίνη, δὲν θά γίνη.**

Souris

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ.

Τετάρτη. 4 Μαρτίου. — Δὲν ἐννοῶ ἀπὸ τίνα λίθον πρέπει νὰ εἶνε κατεσκευασμένη ἡ καρδιά ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν δὲν διαπερᾷ τῆς Πατρίδος ὁ πόνος. Δὲν εἶμαι Μεσσηνέζης οὐδὲ Στούπης, ἀλλ' ὅταν βλέπω τὴν 'Ελλάδα πολεμοῦσαν τὴν 'Ελλάδα κλαίω τὸ μέλλον αὐτῆς.

Θέλουσι νὰ καταργήσωσι τὰς ἀπαλλαγὰς· ἀλλ' ἐρωτήσατέ τους, ποῦ βαδίζετε; Πρὸς τὸν πόλεμον, θ' ἀποκριθῶσι τὰ χεῖλη των. Πρὸς τὸ ἄγνωστον, θ' ἀποκριθῇ ἡ διάνοιά των. 'Ερωτήσατέ τους: Διατί συγκαλεῖτε τόσον κόσμον ὑπὸ τὰς σημαίας, διατί ἀφαιρεῖτε τὸν ἄρτον ἀπὸ τὸν πτωχὸν λαόν, διατί καταστρέφετε τὸ μέλλον τοσούτων νέων, διατί ἐκθέτετε τὴν ζωὴν τοσούτων ἀνθρώπων, διατί καταχρεοῦτε τοὺς ἐθνικοὺς πόρους, διατί συνταράττετε τὴν κοινωνίαν, διατί διακινδυνεύετε τὸ πᾶν. Διὰ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν, θ' ἀποκριθῶσι τὰ χεῖλη των, διὰ τὸ ἄγνωστον, θ' ἀποκριθῇ ἡ διάνοιά των.

'Αλλοίμονον εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέτει τὴν ὑπαρξίν του πρὸ ὅλων τῶν κινδύνων χάριν τοῦ ἀγνώστου.

'Ελλάς, μὴν ἀναμένης ἀγῶνα ἱερὸν, ὁ ἀγὼν τελεῖται. Σὲ πολεμεῖ ἡ 'Ελλάς.

'Ομιλοῦσι περὶ ἐθνικῆς τιμῆς. Τίς εἶνε ἡ ἐθνικὴ τιμὴ; Καὶ τίς σᾶς ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ θέτητε ζητήματα ἐθνικῆς τιμῆς, **σεῖς**, οἵτινες φέρετε ἐπάνω σας τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς ἀτιμίας;

Βαδίζετε πρὸς τὸ ἄγνωστον, καὶ εἰς τὸ ἄγνωστον αὐτὸ θέσατε τὸ προσωπεῖον τῆς ἐθνικῆς τιμῆς. Αὕτῃ εἶνε ἡ πολιτικὴ σας, παλαιὰ, γνωστὴ, ἀναλλοίωτος, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐπιφανείας. 'Αλλ' ἄγνοεῖτε ὅτι ἂν θραυσθῇ ἡ ἐπιφάνεια θά καταπέσῃτε, σύροντες τὴν ἐθνικὴν τιμὴν, εἰς τὴν ὑπ' ἐκείνην χαίνουσαν ἄβυσσον;

'Ομιλοῦσι περὶ ἐθνικῆς τιμῆς. Καὶ πῶς τολμᾶτε νὰ ἀναρτήσητε τὴν ἐθνικὴν τιμὴν σύμβολον τῆς πολιτικῆς σας, καὶ πῶς τολμᾶτε νὰ προβάλλητε τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὴν διάκρισιν παντὸς ἐχθροῦ, ἀφοῦ δὲν ἔχετε ζῖφος, ἵνα, προσβαλλομένην, τὴν ἱκανοποιήσητε; Νομίζετε ὅτι εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅποιουδήποτε ἔθνους, καὶ πρὸ πάντων ἔθνους μικροῦ ὡς ἡ 'Ελλάς, νὰ γεννᾷ ζητήματα τιμῆς καὶ ὑπάρξεως, χωρὶς νὰ αἰσθάνηται τὴν δύναμιν καὶ νὰ ἔχη τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἔχει τὰ μέσα πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν καὶ ὅτι θέλει εὑρεῖ τὴν νίκην, εἴτε ὀλικὴν εἴτε ἡθικὴν, ἐν τῷ ἀγῶνι;

Πέμπτη. Πρωτὰ.—Χιὼν! 'Επάγωσεν ὁ Μάρτιός μας! 'Η ἀμυγδαλὴ φορεῖ τὸ ἔαρ, καὶ τὰ ὄρη τὸν χειμῶνα! Καὶ ἡ φύσις εἶνε τρελλὴ εἰς τὴν 'Ελλάδα!

Πέμπτη. Νύξ.—Χιὼν! 'Εχασεν ἡ ἀναγεννωμένη φύσις τὸν ἥλιον καὶ ἡ καρδιά μου 'Εκείνην. Τὰ πτηνὰ ἐκλείσθησαν εἰς τὰς φωλεὰς των. Χιὼν, διατί τὸ χρῶμά σου εἶνε τῆς ἀγνότητος σύμβολον, ἀφοῦ εἶσαι τόσον ἀπαισία;

Μάριος.